

Na labku od Mesiaca

napísala *Bianka Sietniková*
ilustroval *Michal Souček*

Bianka Sielniková

Na labku od Mesiaca

2023

Obsah

Misia Zem	5
Výskum	9
Výcvik	12
Zmena	15
Domov	19
Skutočné meno	22
Kto z koho	25
Dovolenka	28
Varenie	31
Chytačky	34
Koniec prázdnin	37
Čierny blesk	40
Prvý sneh	44
Slepačia polievka	47
Vianoce	50
Koniec sveta	53
Lilinka	56
Pád z balkóna	59
Skoro som ochorel	62
Vypadol som zase	65
Misia Ďapka	68
Zbojník Frodo	71
Príbeh o Frodovi	74

Drzý holub	77
Stahovanie	80
Pouličná mačka	83
Strešný výskum	86
Párty	89
Sisi – kráľovná kung-fu	92
Návrat	96
Aj smútim, aj sa teším	99
Povolenie	100

Misia Zem

Ak uvidíte mačku spiacu na trávniku, asi si poviete, že je to obyčajná mačka. Možno, že si to poviete aj o mne. Vyzerám ako obyčajný kocúr, ktorý si užíva na slnku, skrytý v jahodovisku. Skutočnosť je však úplne iná. Som mačací agent vo výslužbe, ktorý sem na Zem priletel z inej planéty. Mám trochu čas, tak vám porozprávam, čo sa vlastne stalo.

Žil som si svoj pokojný život na planéte Mačkofón. Dni mi ubiehali jeden za druhým, všetkého som mal dostatok. Keď som sa nudil, išiel som do práce. Bol som jedným z viacerých ochutnávačov kozmickej stravy, ktorú vyrábali pre mačky a kocúrov – kozmonautky a kozmonautov. V ten dôležitý deň som sedel rozvalený v rakete a ochutnával granulky: červené aj modré a výborné zelené. Pri tom ochutnávaní som sladko zaspal. Snívало sa mi, že sa rozvaľujem na tráve, natahoval som si labky, užíval som si teplo. Aké však bolo moje prekvapenie, keď som po prebudení zistil, že som natahovaním labiek poposúval páčky, a tak som s raketou vzlietol. Cez okno som videl iba číro-číru tmu a v diaľke svetielka.

Čo teraz?

Obliala ma panika.

Mám dost jedla?

Prístroje mi blikajú, riadiaca veža sa usiluje so mnou spojiť.

- Haló, SX420, ozvite sa... Haló, SX420, ozvite sa...
- Tu SX420, príjem.
- SX420, odštartovali ste bez nášho povolenia. Už vás nevieme stiahnuť späť. Prepočítali sme vám súradnice a vytvorili sme pre vás misiu. Poletíte na Zem do Barcelony, skrátene Barce. Budete bývať u známeho futbalistu, má doma počítač, cez ktorý nám budete posielat' správy. Zistíte, koľko tam žije mačiek, či by do Barcelony bolo možné lietať na dovolenky bez toho, aby si domáci všimli, že sa v určitom období zvýšil počet mačiek.

Zadanie misie sa mi páčilo, ale počúval som ho iba na pol ucha, lebo som kontroloval skrinku s jedlom. Našiel som tam čosi ako sušené mäso v št'ave, ktoré bolo treba iba rozmiešať s vodou. Snažil som sa rozložiť si jedlo na riadiaci pult, lebo v brušku mi už škľkalo. Všetko okolo mňa sa vznášalo v bežváhovom stave.

Poháňaný hladom som sa splašil. Naháňal som mäsko a kvapky vody po celej riadiacej kabíne. Odrážal som sa ku skoku za jedlom, kam sa len dalo. V ten chvíli mi vôbec nevadilo, že dupocem kade-tade po riadiacom paneli. Hlavne, aby som sa najedol!

S plným bruchom som si všimol, že mi bliká riadiaci pult a hlási zmenu cieľovej stanice.

Hm, to dupanie po riadiacom paneli asi nebol dobrý nápad...

Na aké miesto vlastne letím?

Ako sa len volalo?

Nejaký futbalista.

Ach, prečo som pozornejšie nepočúval inštrukcie?

Uf, už si spomínam. Barca. Barca bolo to miesto. Hurá, len rýchlo nastaviť cieľ na riadiacom paneli.

– Haló, SX420, hláste sa.

– Tu SX420, príjem.

– SX420, máte problémy? Bliká nám kontrolka, že sa vám zmenil kurz. Máme za vami poslať záchranný tím?

– Nie, nie, všetko v poriadku. Cieľová stanica Barca.

Teraz si môžem pospať. Zvyšok letu bol pokojný. Vyjedal som skrinku s jedlom a čakal, kedy pristanem na Zemi.

Odzrazu sa to stalo.

Pristál som.

V noci a na akejsi lúke. Vyhrabal som sa z rakety, ponáťahoval si labky a začal oňuchávať okolie. Všetko tam bolo iné než u nás doma. Iné vône, iné farby aj iné zvuky. Nevedel som, či sa mám báť, čo ma tu vlastne čaká.

Ned'aleko som začul mňaukanie.

Mnohohlasné mňaukanie.

Výskum

Hurá, žijú tu mačky!

Labky sa mi začali samy prepletať za tými známymi zvukmi.

Letieť sám v rakete je jedna vec, ale na druhej strane je super, ak si môžem poklebetiť s inými mačkami alebo ich oňuchať. Našiel som obývanú planétu, nájdem aj mačky a potom budem hľadať toho futbalistu.

Neviete si predstaviť, aké bolo moje prekvapenie, keď som uvidel Mamamačku s piatimi mačiatkami. Na planéte Mačkofón som si o sebe myslel, že som veľká mačka, ale tu som mal veľkosť malého mačiatka.

Na našej planéte totiž žijú iba mačky a kocúry, takže ak sa tam chceme všetky zmestiť, musíme byť malé. Táto Mamamačka bola obrovská, zdala sa mi veľká ako tiger z obrázkovej knižky. Najhoršie bolo, že som mačkám na Zemi vôbec nerozumel. My na Mačkofóne síce rozprávame mačacou rečou, ale mňaukáme v jazyku krajiny, v ktorej žijeme.

Ja som sa počas letu učil v spánku po španielsky, no na mieste, kde som pristál, mi španielčina veľmi nepomohla. Tak som len na tú Mamamačku pozeral veľkými očami. Ona však mala viac rozumu, ťapla mi labou po hlave medzi uškami, čo znamenalo: Pod' sem, ty mačiatko, teraz dávame jesť a ty sa túlaš. Tak som sa nechal Mamamačkou adoptovať.

Nebol som nápadný. Na Zemi sa mi podarilo splynúť s okolím. Tým, že som sa pomaly učil tunajšiu reč, viac som sa tmolil a motal, ako plnil príkazy. Skutočné malé mačiatko, ktoré sa zoznamuje so svetom.

Mamamačka bola zo mňa dosť zmätená. Napríklad všetky mačiatka vedeli, že do vody sa nechodí, ja som však šiel sledovať kačky v potoku. Musím spomenúť, že na Mačkofóne si v salónoch farbíme kožúšky žiarivými farbami. Pôvodne som bol vyfešákováný bielo-zeleno-fialový a na hlave som mal oranžovú škvrnu. Počas letu sa mi však farby zošúchali a ostal som biele mačiatko.

Aby som mohol sledovať kačky, vliezol som za nimi do potôčika. Bol to iba taký plytký jarček s vodou, kačky sa tam plačkali, tak som sa aj ja. Výskum je výskum, treba ho robiť poriadne. Skúšal som plávať znak, aby som videl oblohu, namočil som si chrbát a hlavu, užíval som si, až kým ma Mamamačka nevytiahla za kožuch z vody. Párkrát ma ťapla po zadku, a tak som aj bez slov pochopil, že mačiatka neplávajú. Chytila ma za krk a odniesla na slnko.

Vystrela ma ako bielizeň, aby som sa usušil. Ako mi tak schol kožúšok, naberal oranžový odtieň. Nevieť, či preto, lebo sme si na Mačkofóne farbili srst', alebo som si na tunajšom prisilnom slnku pripálil kožuch. Darmo sa mi ho Mamamačka snažila vyčistiť jazykom, ostal som na chrbte a hlave ryšavý. Chvost som mal pásikavý ryšavo-biely, lebo keď som sa sušil, slnko mi na chvost svietilo cez latkový plot. Mne ako mačaciemu agentovi sa to celkom páčilo, bol som teraz maskovaný za obyčajného kocúra.